

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 43. Non nulli SS. Episcopi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

emerent. Sunt verba Gregorii Turo-
 nensis S. Galli nepotis. Rex ad Cleri-
 cos Claromontanos dixit: *Gallus Epis-*
copus vester est; simul præcepit, ipsum
 Presbyterum ordinari, voluitque, ut in
 signum communis lætitiæ ærarii publici
 sumptibus convivium Civibus instruere-
 tur. Itaque Gallo non pluris quam So-
 lidi aurei parte tertia, quam coquo mu-
 nusculum dedit, Episcopatus stetit. Ju-
 bente Rege a duobus Episcopis Claro-
 montium deductus, a Clericis Psallenti-
 bus exceptus, atque circa annum 527.
 Episcopus ordinatus est. In S. Gallo jam
 Episcopo præcipue Humilitatis & Chari-
 tatis studium enituit; nemo unquam
 perfectiore patientia illatas sibi injurias
 perferre visus.

Sæculum VI.
 A. C. 534.

§. XLIII.

Non nulli Sancti Episcopi.

Sanctus Nicetas seu Nicetius illo etiam
 tempore ordinatus jam nascens non
 obscurum omen attulit, Monachum i-
 ipsum fore; quippe capillorum corona
 capiti obducta ex utero materno prodiit.
 Unde probatur jam tunc, id est, circa
 annum 500. Tonsuræ Clericalis, puto,
 coronæ capillosæ, qualem Regulares ge-
 runt, usum fuisse. Parentes ipsius litte-
 ris instructum cuidam Abbati commen-
 darunt, cui deinde in Monasterii Regimi-

*Act. SS.
 Ben. to. I.
 p. 191. ex
 Greg. Tur.
 vit. PP. c. 17.*

ne

Sæculum VI. A.C. 534. ne successit. Maxima apud Theodoricum Regem erat Nicetii Veneratio, quod Vir Sanctus eum sæpe de peccatis occultis moneret, ut ad emendationem adduceret. Quamobrem Rex Nicetium Episcopum Trevirensis ordinari anno 527. consentiente populo curavit. Hoc Rege vita functo anno 534. S. Nicetius eadem libertate, qua antea Patrem, etiam filium ejus Theodoricum, multa scelestæ perpetrantem, reprehendebat. Cum quadam die Rex juvenis post Scripturarum Lectionem tempore, quo oblationes ad Altare deferebantur, Ecclesiam intrasset, S. Episcopus dixit: *Hic Missam non celebrabimus hodie, nisi Excommunicati discedant.* Ecce! Rege obedire recusante, derepente quidam juvenis a Dæmone correptus cœpit Episcopi Virtutes & Regis crimina manifestare. Rex obstupescens rogabat, ut Energumenus iste Ecclesia pelleretur; verum Episcopus dixit: *Prius illi exeant, qui te secuti sunt, Incesti, Homicidæ, Adulteri.* Tanta erat S. Nicetii constantia.

vit. ap. Sur. Illa ætate inter Illustrissimos Franciæ
 8. Jun. V. Episcopus fulgebat S. Medardus Episcopus
 Coint. an. Noviodunensis & Tornacensis. Natus creditur anno 456. Salencii prope
 456. n. 7. Noviodunum, & cum S. Eleutherio postmodum Episcopo Tornacensi educatus
 530. n. 14. est. S. Remigius eum Episcopum Veroman-
 531. n. 23.
 532. n. 10.
 545. n. 9.

manduensem ordinavit; sed post breve Sæculum VI.
 tempus Sedem transtulit Noviodunum, A. C. 534.
 locum munitiorem & tutiorem vetere Vit. S. E-
 Augusta, Territorii Veromanduensis Me- leuth. ap.
 tropoli, quæ in illo loco, aut non pro- Boll. 20.
 cul inde, ubi hodie Fanum S. Quini, ex- Febr.
 titit. Nam urbs illa sæpius olim a Bar-
 baris, rursusque ab Attila, anno 441. va-
 stata, tunc temporis continuis civilibus
 Regum Francorum bellis vexabatur. Post S. Medardus.
 non longum temporis spatium nempe
 anno 512. mortuo S. Eleutherio Torna-
 censi S. Medardus Populi, Regis, illius
 Provinciæ Episcoporum, & S. Remigii,
 qui Metropolitanus erat, consensu Epis-
 copus eligitur. Ergo exemplo prorsus
 singulari hujus alterius Ecclesiæ Regi-
 men, prima non relicta, in se suscipere
 coactus est. Exinde conjunctas has Ec-
 clesias ultra annos sexcentos unus Epis-
 copus scilicet Noviodunensem & Torna-
 censem rexit, quin tamen Diœceses con-
 funderentur, aut alterutra Cathedra sup-
 pressa fuisset. S. Medardus tam virtu-
 tibus quam miraculis clarus in ultima se-
 nectute anno 545. postquam annis 15. E-
 piscopatam gessisset, ad cælestia transit.
 Rex Clotarius Exequiis adfuit, jussitque
 Corpus transferri in agrum, qui Cro-
 viensis dicebatur, prope Sueffionem si-
 tum, eundemque ad ædificandum Mo-
 nasterium donavit.

S. Re-

Sæculum VI. S. Remigius jam anno 533. 13. Jan. e
 A. C. 534. vivis migraverat. Habemus ipsius Te-
 stamentum, quo Hæredes instituit Ec-
 clesiam Rhemensem & duos Nepotes ex
 Fratres Principium & Agricola Presby-
 terum, quos in ædibus suis educaverat.

*Bibl. I. l. I.
 in L.*

Ex hoc Testamento dispicitur, S. Remi-
 gio multos fundos fuisse, & non exiguum
 servorum numerum, cum eorum octo-
 ginta quatuor in hoc Instrumento nomi-
 net. Inter alia Legata istud maxime
 memorari meretur: *Lego Ecclesie mee*

*Greg. I. de
 Glor. Mart.
 c. 86.*

*Vas argenteum, dono mihi datum a Clo-
 doveo Rege illustris Memoriae, quem e sa-
 cris fontibus levavi. Volo ut ex eo Tur-
 ris parvula & Calix imaginibus orna-
 tus elaboretur. Ejusmodi turres Cibo-
 ria erant, in quibus Evcharistia asserva-
 batur. Ecclesia S. Remigii Memoriam
 colit prima die Octobr. qua ipsius Reli-
 quia translatae fuere. Successorem ha-
 buit S. Romanum Abbatem Medunti-
 nensem prope Treca; at Sedem Rhe-
 mensis ultra annos duos non tenuit.
 Inter S. Remigii Discipulos eminent
 S. Theodoricus, cui Regimen Monasterii,
 Rhemis a se fundati, & quod hodieque
 ab hoc S. Abbate Nomen gerit, com-
 misit.*

*Act. SS.
 Bene. to. I.
 p. 614. Flod.
 I. hist. 6. 23.*

Sub initium Regni Theodeberti, i-
 psiusque consensu Concilium Claromon-
 tii in Arvernia celebratum, cui inter-
 fuere

fuere Episcopi quindecim, scilicet, Honoratus Bituricensis, qui Concilio præfuit, S. Gallus Claromontanus, S. Gregorius Lingonensis, qui Concilio Epau-nensi adiuerat, S. Hilarius Mimatensis, quem Ecclesia 25. Octobr. colit, Ruricius Limovicensis, Flavius Rhemensis Romani Successor, S. Nicetius Trevi-rensens, Deuterius Lutevanus, S. Dalma-tius Segedunensis, quem illa Ecclesia 13. Nov. colit, Lupus Catalaunensis, S. Do-mitianus Tungriensis, cujus Memoria Leodii 7. Maji colitur, Venantius Viva-riensis, quem Ecclesia sua 5. Aug. hono-rat, Hesperius Metensis, cujus etiam in Ecclesia sua 23. Aug. Memoria colitur, Desiderius Virodunensis, & Gramatius Vindoneffanus; est autem Vindonessa hodie oppidum in Pago Bernensi & *Vin-discb* dicitur, Sedes vero Episcopalis Con-stantiam translata est.

De Episcopo Verodunensi Desidera-to narrant, aliquando vehementer indo-luisse, quod concives suos gravi inopia pressos juvare non posset; nam a Rege Theodorico pessime habitus, & Bonis om-nibus spoliatus fuerat. Cum vero Regis Theodeberti Clementiam & Be-neficentiam novisset, misit, qui suo no-mine rogarent, ut sibi pecunias mutuas ad sublevandam Civitatis inopiam daret, eas se cum usuris redditurum. Dedit

Hist. Eccles. Tom. VII.

LI

Rex

Sæculum VI.
A.C. 534.

To 4. Conc.
p. 1805. Sup.
XXXI. §. 30
Martyr. R.
25. Octobr.

Concilium
Claromon-
tanum.

Greg. III.
hist. c. 34.

Sæculum VI. Rex aureorum Solidorum septem millia,
 A. C. 535. quæ Episcopus inter Cives distribuit.
 Illi hac pecunia commerciis utiliter im-
 pensa ad pinguiorem fortunam eluctati
 sunt, tuncque Episcopus Regi pecunias
 suas restituere parabat, qui respondit,
 non sibi his pecuniis opus esse, sufficien-
 tem usuram reputare, quod suo auxilio
 Civium illorum paupertas fuisset suble-
 vata.

§. XLIV.

Concilium Claromontanum.

Concilium Claromontanum octava Nov.
 post Consulatum Paulini junioris
 nempe anno 535. congregatum, & Ca-
 nones sexdecim conditi. Ut Patres ab-
 usui invalescenti, quo Clerici Regum fa-
 vore Episcopatus obtinebant, Leges op-
 ponerent, statuunt, ut ille, qui Episco-
 patum desiderat, electus a Clericis &
 Civibus cum Metropolitæ consensu or-
 dinetur; at potentium Virorum Patro-
 cinium a nullo quærat, fraus nulla ad-
 hibeatur, nemo metu cogatur, aut mu-
 neribus alliciatur, ut Electionis Decreto
 subscribat. Si hoc vitii deprehendatur,
 Clericus a Communione Ecclesiæ, cujus
 Regimen ambit, excludetur. Clerici
 a Potestatibus Sæcularibus contra Epis-
 copos suos tutelam non petant. Qui a
 Rege sibi conferri petunt cujusdam Ec-
 clesiæ

Can. 2.

c. 4.